

Kan meningsfullt och långvarigt lärande skapas med teknologi som arbetssätt i klassrummet?

Elevers förkunskaper blir mer och mer oroväckande. Undervisning behöver digitaliseras samtidigt som lärare själva är osäkra om det är den rätta vägen för utvecklingen (Baker, 2022). På grund av den kontinuerliga samhällsförändringen behöver också undervisningen besvara framtidens behov. På grund av detta behöver man tillägga en variation av digitala verktyg som också stöder pedagogiken (Oinas & Vainikainen, 2024). Under de senaste fem åren har digitaliseringen, elevernas och lärarnas kunskaper och förhållande till användningen av informations- och kommunikationstekniken har undersökts allt mer i Finland (Oinas & Vainikainen, 2024). Elever anses vara starkt styrda med motivation, vilket gör självdisciplinen en utmaning när teknologi tas in som arbetssätt (Elstad 2016). Lärare behöver vara medvetna över hur teknologi och digitala resurser används och hur de utmaningar som medföljer ska hanteras (Oinas et al., 2023) Det finns ett negativt samband mellan teknologi och skolprestationer, samtidigt som digitala verktyg möjliggör differentiering på en helt ny nivå från de analoga möjligheterna (Oinas et al., 2023; Oinas & Vainikainen, 2024)

I vår magisteravhandling har vi intervjuat klasslärare som börjat arbeta i mitten av 90-talet, för att se till att våra respondenter arbetat med och utan teknologi. Avhandlingen handlar om hur teknologin påverkat skolan, undervisningen och eleverna enligt lärarnas egna uppfattningar. Enligt resultaten finns det en oro hos lärarna då det kommer till elevernas finmotoriska och motoriska färdigheter. De försämrade kunskaperna hos eleverna påverkar lärarnas arbete och ställer därav nya krav på lärarna och deras undervisning. Trots det använder lärarna gärna teknologi i sin undervisning, men att hitta ett lämpligt sätt för sina elever är en utmaning. Även om lärarna verkar vara positivt inställda till användningen av teknologin, syns en tydlig oro som gömmer sig bakom. Vare sig det här är någon form av hanteringsmekanism över något som inte lärarna har kontroll över eller ett genuint hopp för framtiden är det svårt att fastslå. Oberoende om lärarna vill eller inte, ställer samhället ett krav på dem och de behöver använda sig av teknologi i undervisningen tillsammans med analoga material. Teknologin kan alltså inte glömmas eller lämnas bort, utan hellre sätta fokus på att skapa en hälsosam balans.

Det är en allmän kunskap att skärmtid är skadligt, teknologin medför problem och utmaningar och är en ständig kamp om disciplin. Varför fortsätter vi då att utveckla och tillföra det som skapar problem i undervisningen och de nya generationernas inläring och färdighetsutveckling? Digitaliseringen av undervisningen anses inte ha gjort lärandemöjligheterna bättre eller optimala för alla, men det går ändå inte att undvika det faktum att det är ett smidigt sätt att differentiera lärandet med oändliga resurser, så länge det faktiskt sker någon inläring och inte bara är ett kontinuerligt test av självdisciplin. Varför läggs ansvaret av självdisciplin i barnens händer då vi vuxna själva inte heller klarar av att lämna bort telefonen eller stänga ner flikar på datorn. Elever behöver få hjälp till att lära sig hantera teknologi på ett hälsosamt och balanserat sätt, utan att behöva lida på grund av att det är bekvämt och enkelt för oss vuxna. I dagens läge behöver elever ha ett tydligt svar på varför

något ska läras i skolan istället för att bara sökas upp på nätet när den informationen behövs. Det behöver skapas meningsfull inläring i skolan som påminner elever och föräldrar att utbildning är något vi inte klarar oss utan och skolan är en viktig hörnpunkt i samhället, förut, nu och i framtiden.

Wilma Jakobsén & Olivia Wikström